

ת"פ 21560/11/12 - מדינת ישראל נגד מיטל לسري

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 21560/11/12 מדינת ישראל נ' לسري

בפני כב' השופט ד"ר עמי קובו

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מיטל לسري

הנאשמים

ב"כ המאשימה: עו"ד עליזה שירן

ב"כ הנואשת: עו"ד יזהר קונפורטי

דין

רקע

1. הנואשת הורשעה בהתאם להודתה בעובדות כתוב האישום המתוקן בעבירות ובאישומים, כמפורט להלן:

באישור השני:

- א. **כניסה והתרצות למקום מגוריים**, לפי סעיף 406(ב) וסעיף 405 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק").
- ב. **גניבת כרטיסי חיבוב**, לפי סעיף 16(א) לחוק כרטיסי חיבוב, תשמ"א-1986 (להלן: "חוק כרטיסי חיבוב").
- ג. **הונאה בכרטיסי חיבוב**, לפי סעיף 17 לחוק כרטיסי חיבוב, בלבד עם סעיף 25 לחוק.

באישור השלישי:

- א. **כניסה והתרצות למקום מגוריים**, לפי סעיף 406(ב) וסעיף 405 לחוק.
- ב. **כניסה והתרצות לבניין שאינו מקום מגוריים או תפילה**, לפי סעיף 407(א) לחוק.
2. הנואשת אף הודהה בעובדות כתוב האישום בת"פ 11141-11-12 (להלן: "התיק המצורף") אשר צורף לתיק זה, והורשעה בעבירות הבאות:

עמוד 1

- א. **התפרצות לבית אומנה**, לפי סעיף 406 לחוק.
- ב. **גנבה**, לפי סעיף 384 לחוק.
- ג. **הונאה בכרטיס חוב**, לפי סעיף 17 לחוק כרטיסי חוב.
- ד. **זיהוי בכונה לקבלת דבר במרמה**, לפי סעיף 418 אמצעו לחוק.

על-פי המתואר בעבודות כתב האישום המתוון, החל מגיל 6 ועד גיל 18 התגוררה הנואשת בבית אומנה בקיבוץ. מר גיל אמר, הינו אב האומנה. בהגעה לגיל 18 עזבה את בית האומנה ונήגה לבקר בו. בסמוך למועדים הרלוונטיים לכתב האישום, יצרה הנואשת קשר עם גיל אמר, שמסר לה כי איש לא ישנה בבית האומנה במהלך סוף השבוע, מיום 5.7.12 ועד ליום 7.7.12. במועדים אלו הגיעו הנואשת יחד עם שתי חברותיה לבית האומנה.

לפי המתואר באישום השני, בין התאריכים 6.7.12-7.7.12 פרצה הנואשת לבית המתלוננים, שהינם הווי של מר גיל אמר, בכר שפתחה את דלת הבית הנעולה באמצעות מפתח שהיה חבוי מחוץ לבית. בהמשך, פתחה ארון ומכירות בחדרי הבית ונטלה רכוש השיר למטלוננים בשווי כולל של 6,890 ₪. בין הרכוש שנגנבה נמנים שלוש שרשרות זהב, שרשרת מוזהבת עם אבני חן, טבעת נישואין, שני שעוני יד מזוהב, סיכת מזזהבת, כסף מזומן, צורר מפתחות וכרטיס אשראי. ביום 7.7.12 נחמס כרטיס האשראי לשימוש, לאחר שבוצעו בו 25 עסקאות בסך כולל של 7,710 ₪.

על-פי המתואר באישום השלישי, בין התאריכים 7.7.12-6, פרצה הנואשת לביתה של אסתר פרושר (להלן: "המטלוננט"), בכר שנכנסה דרך חלון השירותים, סמוך לדלת הכניסה, קרעה את רשת החלון ודחפה את החלון עד אשר נפל פנימה. זאת לאחר ניסיון לפתח את דלת הכניסה שהיא נעולה. לאחר מכן, נטלה הנואשת רכוש מבית המטלוננט בסך כולל של 12,078 ₪. בין הרכוש שנגנבה נמנים שני שעונים, שתי טבעות זהב, שרשרת זהב, ארבעה תליוני זהב ועוד.

על-פי המתואר באישום הרביעי, בין התאריכים 7.7.12-6, פרצה הנואשת למשרדו של אוריאל אמר, אביו של מר גיל אמר, בכר שפתחה את דלת בית העסק באמצעות מפתח שהוא ממופרט באישום השני. הנואשת פתחה את מגירות ארון המשרד, אולם לא גנבה דבר.

3. על-פי המתואר בעבודות כתב האישום של התקיק המצורף, בתאריך 2.11.12 בסמוך לשעה 18:00 הגיעו הנואשת ונasm 1 לדירת המטלוננים. נasm 1 קרע את רשת חלון השירותים שהוצב בסמוך לכינסה לדירה, הרים את הנואשת והכניסה אל חדר השירותים דרך החלון. לאחר כניסה, פתחה הנואשת את הדלת הראשית ואפשרה את כניסה של הנasm 1. הנאים גנבו מהדירה כרטיס אשראי, 400 ₪ במזומן, מטען למכתיר נייד, תכשיטים, רישיון נהיגה ותעודת זהות. בהמשך, נסעו הנאים לסניף "YELLOW" ורכשו מוצריים באמצעות כרטיס האשראי הגנוב בשווי של 452 ₪. ביום 3.11.12 ביצעו הנאים רכישות נוספות עם כרטיס האשראי הגנוב. באותו נסיבות, הנואשת גזרה את תמנונתה מתעוזת זהות שלה, במטרה להדביקה על גבי תעודת זהות אשר גנבה, וזאת כדי להקל על ביצוע הרכישות באמצעות כרטיס האשראי הגנוב.

4. הצדדים הגיעו להסדר דין, לפיו הנואשת הודתה והורשעה בכתב אישום מתוון. סוכם כי הנואשת תשלח לקבלת תסקير שירות מב奸. הצדדים יטענו באופן חופשי לעונש.

תקיירי שירות המבחן

5. בעניינה של הנאשמה הוגשו שלושה תסקרים. בתסקיר מיום 1.12.13 עולה כי הנאשמת ילידת 1990, גדלה בראשית חייה בתנאי עזובה רגשית והזנחה, כאשר נולדה להורים מכורים לסמים, שהתקשו להוות עבורה מקור להתקשרות יציבה ובטוכה. נולדה עם תסמונת גמילה להורים מכורים לסמים, בגיל 4 התויתמה מאמה. אביה ריצה מספר עוני מושכים. הקשר עמו היה מינורי ובלתי יציב. בילדותה סבלה מטראות ורגשות קשות. נסיבות חייה הגיעו במהלך התפתחותה התקין, וביכולתה לחתם כיוון אמון, לבסס מערכות יחסים יציבות. לאחר מות אמה גדלה אצל סבה וסבתה, ובגיל 6 הועברה למושחת אומנה לצריכה ולהחסכה השונים. עם זאת, סבלה באותה עת מביעות התנהגויות קשות ומקשי השקייעו בגידולה והעניקו מענה לצריכה ולהחסכה השונות. הוריה האומנים השתלבות במסגרות חינוכיות. הנאשמת לא גישה לצבא על רקע אי התאמאה. בגיל 20 עברה להתגורר במרכז הארץ והתחברה עם צעירים המעורבים בעבירות גניבה והתפרצויות. להתרשם שירות המבחן, נסיבות חייה הגיעו במהלך התפתחותה וביכולתה לחתם אמון, ולבסס מערכות יחסים יציבות ובטוחות. אובחנה כבעל קשיי קשב וריכוז, ומוגלה קשיי בהסתגלות למסגרות נורמטיביות. מונעת מתוך תמרץ רגעי, ללא שיקול דעת ובחינת השלכות מעשה. עם זאת, לנוכח היליך הפלילי שמתנהל בעניינה, מונענית לבצע ניסיון לשינוי ושיקום חייה. הנאשמת נטלה אחריות מלאה על ביצוע העבירות המיחסות לה. הביעה בשוה וחרטה, בייחוד לנוכח העובדה שמדובר במשפחתה האומנת. שירות המבחן התרשם כי ניהלה אורח חיים עבריני, ללא פיקוח ולא גבולות, כאשר פעלה מתוך לחץ חברתי ורצון לחוש שייכות. לפיקר, הומלץ על השתלבותה בהיליך טיפולי, לנוכח מצבה הרגish והסיכון להמשך התדרדרותה.

6. מתסקיר שנערך ביום 6.3.14 עולה כי הנאשמת החלה בהיליך טיפול פרטני. היא הביעה רצון להשתלב בהיליך הטיפולי, אולם התקשתה בהצבת יעדים אישיים בטיפול. נמנעה מעימות עם הקשיים בחיה ובאישיותה, ועסקה באינטנסיביות בריצוי וגיאום אחרים לצריכה. שירות המבחן התרשם כי הנאשמת נוטה להסתיר מידע לגבי עצמה, ומתקשה להכיר בפגיעהה באחרים ובסביבתה. יחד עם זאת, חל שינוי מסוים בגישהה, היא הצליחה לשתף יותר על מצבה האישית ועל משפחתה האומנה בה פגעה. חוות קשיים משמעותיים ביחסוי קרבאה ואמון וסביר תהושיםות של קרבאה וקיפוח. יתרן כי אלו חלק מהగורמים לביצוע העבירות. משפחת האומנה הביעה תהושיםות כאב ודאגה לנאשמת. הומלץ על המשך טיפול פרטני, כדי לאפשר את שילובה בהיליך קבוצתי בהמשך.

7. מתסקיר שנערך ביום 1.5.14 עולה כי המפגשים האישיים עם הנאשמת נמשכו, כאשר היא הגיעה בקביעות, שיתה פעולה והשקיעה מאמץ כדי להעמיק בתכנים הקשורים, בין היתר, למופיעי חייה המוקדמים, וכן ביחסים עם משפחת האומנה טרם ביצוע העבירות וכיום. נמצא כי ככל שעובר הזמן, חל שיפור ביכולת של הנאשמת לבטא עצמה באופן יותר. להתרשות שירות המבחן, מעצרה הממושך וההיליכים המשפטיים המתנהלים נגדה, מהווים עבורה גבול ברור ומוחשי להתנהגות. עם זאת, היא עדין זקוקה לילוי והכוונה מצד גורמי טיפול וסמכות. לפיקר, הומלץ על צו מבחן למשך שנה, מסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות, מסר מותנה ופיזיו כספי למתלוונים.

ראיות לעונש

8. עדות של מר גל אמר - לדבריו, הנאשמת השתלבה במשפחת האומנה מגיל 6 בשל נסיבות טריגוית. היה ניסיון להעניק לה את המרב, אולם על אף הניסיונות הרבים, היא עדין חוויתה קשיים לימודיים ובהשתלבות בבית הספר. חשה לחץ מהסביבה הקיבוצית, וניכר קושי במצבה מסגרת לימודית מתאימה עבורה. לבסוף השתלבה בבית ספר שבו לומדים תלמידים אשר נפלטו ממסגרות חינוך אחרות. במסגרת זו נחשפה לנורמות שלוויות ולא התמקדה לימודיים. על אף ניסיונתה בשיקום חייה, הרקע ממן באה לא הניח לה. לפני כשנתיים הגיעה אל הקיבוץ ביחד עם חברים בלבד שבת. הקיבוץ הינו דתי, ונראה כי מטרת הנאשמת הייתה להפגין נוכחות ולא להתחבא ולגנוב. כניסה לבית האומנה אינה נחשבת לפריצה, לנוכח הייתה בת בית. לדבריו, המשפחה נפגעה מאוד ממעשי הנאשמת, והיא נתק לתקופה, ובהמשך הקשור עמה חדש. משפחת האומנה כesa על הנאשמת, אולם לאחר שהייתה במעצר, המשפחה הבינה את אשר עובר עליה, והחלה לתמוך בה ולעמוד לצידה. הנאשמת הביעה חרטה בפני משפחת האומנה ובפני

משפחה נוספת בקיבוץ אליה פרצה. שתי המשפחות מתנגדות לעונשת הנאשמה, ומעוניינות בשיקומה ובשלובה במסגרת נורמטטיבית. עבודות שירות יהיו לנאשמת מסקירת מחייבות אשר תכניס אותה לתלם. לדבריו, הנאשמת מבינה את הפסול במעשה, ומעוניינת בשיקום חייה.

9. העד הגיש שני מכתבים מאת המתلونנים בתיק. האחד נכתב על ידי אמו של העד (נ/1), והשני נכתב על ידי המשפחה הנוספת בקיבוץ (נ/2). בმეტადები წერ ცი მასში მოხლო ლაშატ უ მასში მუნიკი ბშიკომა.

טיועני הצדדים

10. לטענת ב"כ המאשימה, עו"ד רחל אוליביה-תمم, הנאשמת ילידת 1990 הודהה והורישה בביצוע העבירות לפי כתוב האישום המתוקן והתיק המצורף. מדובר בצדרב רב של עבירות רכוש חמורות, אשר פוגעות בערכיהם החברתיים המוגנים של הזכות לקניין, הזכות לפרטיות ושמירה על ביטחון הציבור. הפגיעה בערכים המוגנים הינה ממשית, כאשר אין מדובר מעידה חד פעמי, ואף ישנה פגעה במרקורה של הנאשמת. כמו כן, יש ליתן משקל לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה וביניהן, הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה כגון, אלימות; הנזק הממוני שנגרם למתلونנים; הרצידיביזם של הנאשמת וה騰נוון המקדים. לנאשמת נסיבות חיים קשות, אולם טרם נעשה שינוי ממשי מבניה טיפולית ולכן קשה להתמקד בשיקומה. ניכר כי יש מאיץ ושיתוף פעולה מצד הנאשמת, אולם טרם נעשה שינוי ממשועוט. מתחם העונש ההולם בין החל מ- 12 חודשים מסר בפועל ועד ל- 24 חודשים. אין כל סיבה לסתות לקו לא מתחם העונsha, יותר מאשר הלימה בין עונשה מוקלה לבין שיקום ממשועוט וממשי. לא די בתחלתו של הילך שיקומי כדי לסתות מן המתחם, וכן אין מקום לעונשה מגדרית מוקלה. לעניין מכתבי התנצלות של הנאשמת, החריטה נעשתה לאחר זמן רב בלבד, וכן אין מידע על אוזות תוכן המכתב. המאשימה עתרה להשิต על הנאשמת עונש מסר בפועל לתקופה ממשועוטה, מסר מותנה, קנס כספי ופיזיו למתلونנים.

11. לטענת ב"כ הנאשמת, עו"ד יזהר קונגפורטי, הנאשמת חוותה קשיים חיל משלב מעצרה, כאשר ניכר מהלכים מוקדמים כי אינה מתאימה לשאהה במעצר מלא, והוא מאמצים רבים למציאת חלופת מעצר. מזה זמן רב שוהה במעצר בית. עם שילובה בהיליך הטיפולי במסגרת שירות המבחן, ניכר כי חל שינוי ממשועוט. מדובר בתיק חריג עם נסיבות לא שגרתיות. אין ספק כי יש לשים דגש לנסיבות דן וכן להיות הנאשמת אישة. המנייע לביצוע עבירות התפרצויות ורכוש של בגירה צעירה,ILDOTITI, עם עיכוב התפתחות, הינו שונה בתכלית מזה של גבר. העבירות נעשו על רקע קשיים כלכליים וחיפוש אחר שייכות. העבירות נשוא התיק העיקרי מהוות מעשה אחד רציף שנעשה בקיבוץ בזמן מגדר. הפריצה לבית של משפחה האמונה אינה מזוינה נסיבה לחומרה, כי אם יש להביס מעבר ולהבין את המנייע למען הנאשמת.

לעוני הנזק הצפוי מביצוע העבירה, במקורה דן הנאשמת ידעה שהמשפה לא תהא בבית ולכן, הנזק הצפוי הינו כלכלי בלבד. בשל גילה של הנאשمت וחוסר בשולתה, ניכר כי אין יכולתה להבין את משמעות מעשה והשלכותה. היבט זה מהווע שיקול בעונsha, כפי שמורה החוק. הטלת עונש מסר בפועל לריצוי מאחוריו סורג ובריח, תפגע באופן ממשועוט בנאשמת ותוביל להתדרדרותה. כמו כן, תהא בכך משומם פגעה ניכרת לסתבה המבוגרת, אשר דואגת לנאשמת וחרדה לגורלה. לנאשמת אף נגרמו נזקים קשים מביצוע העבירה, כאשר משפחת האמונה הפנתה לה עורף, חיראתה נשלה, היא שהתה כחוודשים וחצי במעצר מלא ומאז שוהה במעצר בית. הנאשמת הודהה בהזדמנות הראשונה, כבר בחקירת המשטרת. מאז היא פועלת לשיקומה וזאת מתבטאת, בין היתר, בשילוח מכתבי התנצלות ובשיתופ פעולה בהיליך הטיפולי, כמפורט בתסקרי שירות המבחן. הנאשמת נעדרת עבר פלילי ובעלת נסיבות חיים קשות אשר לא ניתן להתעלם מהן. ב"כ הנאשמת עתר לקבל את המלצה שירות המבחן, ולהשיט על הנאשמת עונש מסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות, מסר מותנה, צו מבחן, קנס כספי ופיזיו למתلونנים.

הנאשמה הביע חרטה על ביצוע העבירות וביקשה סיום.

.12

דין

.13. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, סבורני כי יש לגוזר על הנאשמת מאסר בפועל, לריצוי בדרך של עבודה שירות, לצד עונשים נלוויים.

.14. במקרה דין כתוב האישום בתיק המקורי מתאר שלושה אירועים שונים הגם שהם בסמיכות זמינים זה לזה. כתוב האישום המצויר מתאר איורע נפרד. מכאן שיש לקבוע בגין מתחמי עונש הולם נפרדים, גם אם זחים, לכל איורע בנפרד.

קביעת מתחם העונש ההולם

.15. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נעשית בהתאם לעקרון ההלימה. לשם קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידה הפגיעה בו, בנסיבות הענישה הנוגנת ובנסיבות הקשורות ביצוע העבירה.

.16. במקרה דין, **הערכים החברתיים אשר נפגעו מעבירות התפרצות והגניבה** הינם הזכות לקניין והזכות לפרטיות ולחושחת בטחון. כמו כן, הערכים אשר נפגעו מביטוי העבירות הקשורות **לగניבת כרטיס האשראי** הינם הגנה על רכוש הפרט, וכן הגנה על הפעולות העשויות התקינה בכרטיס אשראי.

.17. בחינת **מידת הפגיעה בערכים המוגנים** מובילה למסקנה כי נגרמה פגעה ממשמעותית. הנאשמת פרצה לבית הוורי של אביה משפחחת האומנה ולשכני משפחחת האומנה. מדובר במשפחה אשר גידלה את הנאשמת מגיל 6 והעניקה לה ביטחון, תמיכה ויציבות, ומכאן שמדובר בנסיבות בזויים ונקלים.

.18. בחינת **מדיניות הענישה הנוגנת** בעבירות של התפרצות לבטים, מעלה כי ככל מוטלים על נאים מקרים ממושכים לריצוי מאחריו סורג וברית.

.19. במסגרת **הנסיבות הקשורות ביצוע העבירה** (סעיף 40 ט' לחוק), יש ליתן את הדעת לשיקולים הבאים:

.א. **התכוון שקדם לביצוע העבירה;** בתיק העיקרי נראה כי היה תכוון מוקדים לנוכח שיתח הטלפון של המטלוננט עם מר גיל אמר, והידיעה כי איש לא יהיה בבית. יחד עם זאת, מתיאור הדברים, כפי שנמסר על ידי מר גיל אמר (עמ' 18, ש' 10-12), לא ניתן לשלול את האפשרות שמדובר בנסיבות ספונטניות, אשר נובעים אף מאיימפולטיביות אשר מאפיינת את הנאשמת.

.ב. **חלוקת היחסי של הנאשמת ביצוע העבירה ומידת ההשפעה של אחר על הנאשמת ביצוע העבירה;** בתיק המצורף הנאשמת ביצעה את העבירות ביחד עם נאם 1. השניים פרצו יחד לדירת המגורים וביצעו את העבירות האמורות.

.ג. **הנזק שהוא צפוי להיגרם מביצוע העבירה;** בתיק העיקרי הרי שהנזק הצפוי הינו כלכלי בלבד, לנוכח המידע המוקדים שקיבלה הנאשמת בדבר הידורותה של המשפחה מן הבית. לעומת זאת, בתיק המצורף היה אף פוטנציאלי למעשה אלימות, לנוכח הפריצה לבית מגורים שאינו מוכר לנאשמת, וכן הימצאותה עם נאם 1.

- ד. **הנזק שנגרם מביצוע העבירה;** הנאשמה גרמה לנזקים ממוניים, וכן גרמה לעוגמת נפש למתלוננים, בשני התייקום.
- ה. **הסיבות שהביאו את הנאשמה לבצע את העבירה;** כפי שעולה מתחקיר השירות המבחן, ובעודתו של מר גיל אמיר, נראה כי הרקע לביצוע המעשים טמון בקשישים אישיים של הנאשמה, בחוויות הקשות שאוותן עברה ובחברתה לחברה שולית.
20. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), סבורני כי **מתחם העונש ההולם** הינו, לכל אירוע של התפרצויות, החל משמנונה חודשי מאסר בפועל ועד לשנתיים מאסר בפועל.
- שיםוקם - סטייה מן מהמתחם**
21. תיקון 113 לחוק העונשין, בסעיף 40 ד' (א) קובע כדלקמן:
- "קבוע בית המשפט את מתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרון המנחה ומוצא כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם, רשייא הוא לחרוג ממתחם העונש ההולם ולקבוע את עונשו של הנאשם לפי שיקולי שיקומו, וכן להחות על נקיטת אמצעי שיקומי כלפי הנאשם, לרבות העמדתו ב厰בוחן לפי סעיפים 82 או 86 או לפי פקודת המבחן [נוסח חדש], התשל"ט-1969".
- לענין זה קבע בית המשפט העליון על ידי כב' השופט ח' מלצר ברע"פ 14/262 **נאשף נ' מדינת ישראל** (14.22.1.14):
- "...בבקשר זה אני מוצא לנכון להעיר עוד כי שיקולי שיקום הם, אמנם, בעלי מעמד חשוב עת מאزن בית המשפט בין שיקולי הענישה, הגמול וההרtauעה, במלאת גזרת הדין. במקרים שבהם נרתם הנאשם להליך שיקומי, או מראה נכונות כנה לעשות כן - עשויים שיקולי השיקום אף לגבור על שיקולי הררטעה והגמול (ראו: דברי חברי, השופט א' שם, ב-רע"פ 3711/13 **הושיאר נ' מדינת ישראל** (16.7.2013)). ואולם, ההתחשבות בשיקולים אלה נתונה לשיקול דעתו של בית המשפט והיא איננה בגדיר חובה, גם לאחר תיקון 113 לחוק העונשין. בית המשפטיטה לבctr את שיקולי שיקומו של הנאשם על פני שיקולים אחרים כאשר הוא משתכנע כי הנאשם השתקם ושינה את דרכיו, או כי קיים סיכוי ממש לשיקומו, וכן הוא "במקום שבו נראה כעקב הליך השיקום שבו מצוי המבוקש-המערער" (ראו: רע"פ 12/8665 **ברנה נ' מדינת ישראל** (3.2.2013)) - ואילו השמותו של הנידון מאחריו סורג ובריח עלולה לאין את ההליך השיקומי, או לפגוע בו באופן ניכר."
22. ב厰קירה דנן, **השיקול השיקומי** הינו בעל משקל משמעותי, לנוכח נסיבות חייה המורכבות של הנאשמת, רצון המתلونנים בשיקומה וההלך הטיפול בו נוטלת חלק, והוא מצדיק סטייה מן המתחם לפחות. סבורני כי הנאשמת, אשר בילדותה סבלה מטראות מוגבלות רגשית, ולאחר מכן עברה למשפחה האומנה, שם זכתה לחום ותמיכה, סטהה לאחורה מדרך הישר, ואולם לאור האמור בתסקרים השירות המבחן, ולאור דבריו אב האומנה, הרי שקיים סיכוי סביר שהנאשמת תשתקם, ותוכל לשוב לדרך אשר התוודה עבורה משפחחת האומנה.

כפי שעולה מהתסקרים, הנאשמת נולדה עם תסמונת גמilia, התאפיינה ממילה מגיל 4, כאשר אביה נכנס ויוצא מבתי כלא ומוסדות גמilia מסוימים. גילה בתנאי עזובה רגשית קשה, תוך חווית נטישה של הוריה וטראות נפשיות קשות, אותן היא מתמודדת עד היום. בגיל 6 הועברה למשפחה בקיבוץ, אשר הייתה עבורה מקור לביטחון וליציבות. להתרשםות השירות המבחן, נסיבות חייה פגעו במהלך התפתחותה וביכולתה לתת אמון, ולבסוף מערכות יחסים יציבות ובוטחות. אובייתה כבעלת קשיי קשב ורכיב, ומגלת קשיי בהסתגלות למסגרות נורמטיביות. מונעת מתרוך תמרץ רגעי,

לא שיקול דעת ובחינת השלכות מעשיה. הנאשמת נטלה אחריות מלאה על ביצוע העבירות המוחסנות לה. הביעה בשפה וחרטה, ביחסו לעובדה שמדובר במשפטה האומנת, וכוכם מעוניינת לבצע ניסיון לשינוי ושיקום חייה. הנאשמת אף נטلت חלק פעיל בהליך טיפול, ובמסגרת הتسקורים המשלימים ניכר כי חל שינוי משמעותי בהתנהגותה. הנאשמת שירות המבחן, מעזרה הממושך וההלים המשפטיים המתנהלים נגדה, מהווים עבורה גבול ברור ומוחשי להתנהגות. עם זאת, היא עדין זוקקה לליוי והכוונה מצד גורמי טיפול וסמכות. לפיכך, המליץ שירות המבחן על הטלת עונש מאסר בפועל, לרכיבי בדרך של עבודות שירות ולא אחורי סORG וברית, וזאת כדי לאפשר את שיקומה של הנאשמת והשתלבותה בסביבה תקינה ונורמטיבית.

כמו כן, במסגרת בחינת סיכון שיקומה של הנאשמת, יש לתת משקל משמעותי משבוטה אשר מחלו לנאשמת על מעשה הקשים (ר' גם בש"פ 3821/11 **ミמוני נ' מדינת ישראל** (20.6.11)). ניכר מעדותו של מר גיל אמר, אב האומנת, וממכתבים אשר הוגשו מטעם המתלווננים, כי משפחה האמונה תוכל להמשיך ולהעניק לנאשמת מקור תמיכה ויציבות, באופן אשר יסייע לה להשתתקם. אף העובדה שהנאשمت פנתה לשירות למטלוננים, התנצלה בהםם וביקשה את מיחילתם, תומכת בסיכון שיקומה.

בעניין זה, מן ראוי להביא מן הדברים שככבה המתלווננת בתיק,גב' הגברת דינה אמיר, אמו של אב-האומנת, לנאשמת:

"... הפריצה לביתה כשלא היוו בבית היא עשה אומלל ומצער. בוודאי אומלל בשビルן. יצאו לך מזה רק דברים קשים. מאז כבר שילמת מחיר על השגיאות שעשית בעבר. אני לא כועסת עלייך, רק מצטערת על מה שעשית ועל שנגררת לחברה לא טוביה. טוב שהיה לך האומץ להודות מיד, ושבعصיו, כשאת עומדת לפני גזר הדין, להביע חרטה לא רק בפני עצמן אלא גם בפנינו.

אני מקווה שהכרה במידעה והעונש שנשأت עד כה ישכנעו את השופטים לא לשלוח אותך לכלא...
אלא יכוון אותך לسببה שתறחיק אותך מפשע ותפתח לפניך דרכים טובות".

לאור האמור לעיל, סבורני כי מדובר במקרה חריג שבו יש להעדיף את השיקול השיקומי על פני השיקול הגמוני וההרთעתי, וכן הרואו לסתות ממתחם העונש ההולם.

23. כאמור לעיל, ההחלטה הנהוגת בעבירות של התפרצויות לבתים הינה של מאסרים אחורי סORG וברית. יחד עם זאת, במקרים דומים שבהם שיקול השיקום היה בעל משקל משמעותי הוטלו על נאשימים עונשים קלים יותר כמפורט להלן:

א. בע"פ 2180/14 **שמעאלי נ' מדינת ישראל** (24.4.14), נדחתה בבקשת רשות ערעור של הנאשם, אשר הורשע בהתאם להודאותו בביצוע עבירות של התפרצויות למקום מגוריים וגןיבת הנאשם ביצוע את העבירות בהיותו בן 18. בית משפט השלום ביטל את הרשותו בדיון גזר עליו של"צ בהיקף של 360 שעות וצורך מבחן למשך שנה. בית משפט המחויזי הורה על הרשותו בדיון, ואת יתר רכיבי העונש הותיר על כנמם.

ב. בע"פ (מח' ח') 48422-0213 **ניסנוב נ' מדינת ישראל** (11.7.13), התקבל ערעורו של הנאשם, יליד 1988, אשר הורשע בהתאם להודאותו בביצוע עבירות התפרצויות לבניין מגוריים וגןיבת בית משפט השלום גזר עליו 12 חודשים מאסר בפועל, ובית המשפט המחויזי הקל בעונשו בהתחרש בנסיבות היותו הנאשם בגין-צער ושיקומו. נידון ל- 6 חודשים מאסר בפועל, לרכיבי בדרך של עבודות שירות.

ג. בע"פ (מח' י-מ) 4668/09 **מדינת ישראל נ' מרכוביץ** (31.10.11), נדחה ערעורו של המדינה נגד אי הרשותו הנאשם וקளת העונש. הנאשם ביצע מספר עבירות התפרצויות, גניבת,

פריצה למקומות מגורים, הסגת גבול ו坎坷ת נשק שלא כדין. בית המשפט נתן משקל רב לפרך הזמן שעבר מביוצו העבירות (4 שנים) ולשיוקמו של הנאשם. נידון לשירות לINUEלט הציבור בהיקף של 300 שעות וצו מב奸.

ד. בת"פ (כ"ס) 4694-12-12 **מדינת ישראל נ' שריר** (1.9.13), הורשעו שני נאים בהתאם להודאותם, בбиוטם שלוש עבירות של הסגת גבול בצוותא, התפרצויות בצוותא למקום מגורים בכוננה לבצע גנבה וגנבה בצוותא. הנאים היו בגירים-צעריים במועד ביצוע העבירות, ונידונו ל- 6 חודשים מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות.

ה. בת"פ (ק"ג) 411/09 **מדינת ישראל נ' ביתון** (1.9.13), הורשעה נאשמת לפי הודהתה בביוטם של עבירות התפרצויות לדירת מגורים בכוננה לבצע עבירה, החזקה ושימוש בסמים מסוכנים, גנבה, שימוש בכרטיסי חיוב בכוננה להונאות ועוד. בית המשפט התחשב בנסיבות חיה הקשות של הנאשם ושיוקמה, והוא נידונה ל- 6 חודשים מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות, לצד עונשים נלוויים.

ו. בת"פ (ח') 50704-01-11 **מדינת ישראל נ' קפטה** (21.3.13), הורשע נאשם לפי הודהתו בביוטם עבירות של התפרצויות למקום מגורים בכוננה לבצע פשע, גנבה, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, תקיפה ועוד. בעת ביצוע העבירות הנאשם היה בן 31, נשוי, אב לשני ילדים ולחובתו הרשעה אחת בגין עבירות אלימות. נידון ל- 6 חודשים מאסר, לריצוי בדרך של עבודות שירות, לצד עונשים נלוויים.

ז. בת"פ (ראשל"צ) 41351-08-11 **מדינת ישראל נ' לחוביצקי** (23.3.14), הורשע נאשם בהתאם להודהתו בביוטם עבירות של התפרצויות לבית מגורים בצוותא חד לאגנוב, גנבה בצוותא חד, גנבה, היזק לרכוש בمزוד, התפרצויות בבית מגורים ועוד. לנ羞 עבר פלילי. בית המשפט התחשב בהיות הנאשם צעיר בן 26 ואב לפעוטה, אשר עבר הליך שיקומי מוצלח. נידון למאסר מותנה (המאסרים המותנים בעניינו הוארכו, האخر ל- 15 חודשים והשני ל- 8 חודשים), של"צ בהיקף של 400 שעות ופיקוח.

ח. בת"פ (י-מ) 1908/07 **מדינת ישראל נ' שמעון** (25.5.09), הורשע נאשם על פי הודהתו, בביוטם עבירות של התפרצויות למקום מגורים, כניסה והתרצות לבניין שאינו מקום מגורים או תפילה, אחזקת סמים לשימוש עצמי ועוד. לנ羞 עבר פלילי עשיר. בית המשפט התחשב בשיקום הנאשם והאריך את המאסרים המותנים שנגזרו עליו בגין הרשעות קודמות (האחד למשך 9 חודשים והשני למשך 7 חודשים), וכן צו מב奸 למשך שנתיים.

ט. בת"פ (ת"א) 2318-10-10 **מדינת ישראל נ' טורישניאק-ניימן** (27.11.12), הורשעה נאשמת על פי הודהתה בביוטם עבירות של התפרצויות למגורים, ניסיון כניסה למגורים וקבלת נכסים שהושגו בפשע. בית המשפט ראה חשיבות בשיקום הנאשם, והוא נידונה ל- 6 חודשים מאסר על תנאי, לצד עונשים נלוויים.

ו. בת"פ (אי) 1108/09 **מדינת ישראל נ' וורנן** (30.4.14), הורשע נאשם, ליד 1987, בהתאם להודהתו בארבעה כתבי אישום, בביוטם שתי עבירות של התפרצויות למקום מגורים, עבירות של תקיפה, איומים, גנבה, החזקת סיכון ועוד. לנ羞 עבר פלילי. בית המשפט נתן משקל רב להליך השיקומי המוצלח של הנאשם, והוא נידון לשיל"צ בהיקף של 320 שעות, לצד עונשים נלוויים.

יא. בת"פ (י-מ) 2880/06 **מדינת ישראל נ' אלבום** (23.7.08), הודה נאשם בביוטם שלוש עבירות התפרצויות למקום תפילה בכוננה לבצע גנבה. הנאשם, ליד 1986, לא עבר פלילי אשר גדול בנסיבות חיים קשות. בית המשפט התחשב בנסיבות של הנאשם ובהלך שיקומו, וסיים את ההליך

באי הרשעה. כמו כן, הוא נידון לצו של י"צ בהיקף של 150 שעות וצו מבחן.

ג'ירת העונש המתאים לנואשת

24. בג'ירת העונש המתאים לנואשת, יש להתחשב אף **בנסיבות שאין קשורות ביצוע העבירה** (סעיף 40 יא'). במסגרת זומן ראוי ליתן את הדעת לנסיבות הבאות:

א. **הפגיעה של העונש בנואשת, לרבות בשל גילה;** מובן הדבר כי הטלת עונש מסר לרצוי מאחריו סORG ובריח, תפגע בנואשת אשר הינה צעירה, ילידת 1990, ונוטלת עבר פלילי. קיימ שחש ממש שהתלת מסר לרצוי מאחריו סORG ובריח תגרום לנואשת לשוב ולהחזר לחברה שלילת ולגדיות ההליך השיקומי. לנוכח המלצת שירות המבחן, ניכר כי דוקא עבודות שירות יעניקו לנואשת גבולות ברורים ויסיעו לה בהשbetaה למוטב.

ב. **הנזקים שנגרמו לנואשת מביצוע העבירה ומהרשעתה;** הנואשת שהתה כחודשיים וחצי בمعצר (ימים 7.11.12 עד ליום 21.1.13), ומАЗ שווה במעצר בית. כמו כן, השהייה במעצר וההילכים המשפטיים בעניינה היו עבורה גורם מרתק וגובל ברור.

ג. **נטילת האחריות של הנואשת על מעשה, וחוורתה למוטב או באמצעות לחזור למוטב;** הנואשת הביעה חרטה כנה ואמיתית על מעשה, נטלה אחריות לביצוע העבירות והודתה בהזדמנות הראשונה, שלחה מכתבי התנצלות למתלוונים, שיתפה פעולה בהליך הטיפול ומעוניינית בשיקום חייה.

ד. **נסיבות חיים קשות של הנואשת שהייתה להן השפעה על ביצוע מעשה העבירה;** לנואשת נסיבות חיים קשות ומורכבות מכך אשר השפיעו על ביצוע העבירות. מילודות חשה תחושת נטישה והזנחה, התייממהمام בגיל 4 ונשלחה למשפחה אומנה בגיל 6. כפי שעולה מן המסתקרים בעניינה, כל חייה הייתה מוגעת מתוך רצון לחוש שיקות חברתיות וסביבתית. חווות קשיי התאקלמות, ולא הסתגלה למסגרות הנורמטיביות השונות. עם יציאתה מבית האומנה התחברה לחברה שלoit, ופעלה מטער לחצים חברתיים ורצון לחוש בשיקות. בנוסף לכך, התקשתה להבין את השלכות מעשה, התנגדותה ילדותית וחסרת שלמות. יחד עם זאת, החל משילובה בהליך טיפול ניכר שניי בהתנהגותה ובחשיבותה. הנואשת הביעה חרטה כנה על מעשה, שלחה מכתבי התנצלות ומעוניינת בפתחית דף חדש בחיים. יתרה מכך, המתלוונים בהם פגעה אף הם מעוניינים בשיקומה ובמתן הזדמנות הוגנת אשר תאפשר לה לנחל אורח חיים נורמלי.

ה. **עbara הפלילי של הנואשת או העדרו;** הנואשת נעדרת עבר פלילי.

25. עוד יש ליתן את הדעת לשיקול **הרთעת היחיד** בגדרו של המתחם, וזאת לב לכך שהנאשת ביצעה שורה של עבירות בתיק העיקרי ובתיק המצורף. כן יש ליתן את הדעת לשיקול **הרთעת רבים** בגדרו של המתחם, בשים לב לחומרת העבירות ולקלות שבחן הן מבוצעות.

26. באיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי יש לסתות ממתחם העונש ההולם, ולגוזר על הנואשת עונש מסר בפועל לרצוי בדרך של עבודות שירות לתקופה המרבית, ללא ניכוי ימי מעצרה, לצד צו מבחן ופיקוח כספי למתלוונים.

סוף דבר

אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשמה את העונשים הבאים:

- א. **6 חודשים מאסר בפועל, אשר ירצזו בדרך של עבודות שירות** עבודות השירות תבוצענה בהתאם להמלצת הממונה במפעל מוגן באשקלון. תחילת עבודות השירות ביום 26.10.14.
- ב. 6 חודשים מאסר על תנאי, לבל מעבור הנאשמה במשך 3 שנים מהיום כל עבירה מן העבירות שבהן הורשעה.
- ג. צו מבנן לשנה.
- ד. פיצוי כספי למתלוננים בתיק המצורף, עד תביעה 1-2, בסך של 2,000 ₪ בסך הכל. הפיצוי יופקץ בCKET בית המשפט עד ליום 1.1.15, ויעבר למתלוננים בהתאם לפרטים שתמסור המאשימה.
- ה. פיצוי כספי למתלוננת בתיק העיקרי באישום השלישי, עד תביעה 5, בסך של 5,000 ₪. הפיצוי יופקץ בCKET בית המשפט עד ליום 1.3.15, ויעבר למתלוננת בהתאם לפרטים שתמסור המאשימה.
- ו. פיצוי כספי למתלוננים בתיק העיקרי באישום השני, עד תביעה 2 ובברת דינה אמיר, בסך של 2,500 ₪ בסך הכל. הפיצוי יופקץ בCKET בית המשפט עד ליום 1.6.15, ויעבר למתלוננים בהתאם לפרטים שתמסור המאשימה.
- מצורנות בית המשפט תשלח העתק גזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.
- זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, י"ב אלול תשע"ד, 07 ספטמבר 2014, במעמד הצדדים.